

1930'ların ortasında, Sovyetler Birliği'nin barış mücadelesinden, Sovyetlerin kolektif güvenlik için tekrarlanan çabalarından alınan ilhamla, tüm dünyada Komünist partiler tarafından yönlendirilen işçi sınıfı ve emekçi halk, **savaşa ve faşizme karşı birleşik cepheyi ve halk cephesini inşa ediyordu**. Bu nedenle **gericilik bir kez daha sırtını Troçkistler e dayadı**.

Hitler, Mussolini, Japon militaristleri, Chamberlain, Laval, sağcı Sosyal-Demokrat liderler, barış ve demokrasi cephesine açıkça saldırdılar, **Troçkistler, solcu sloganlar maskesi altında, zehirli destekleyici propagandalarını saçtılar**.

Sovyetler Birliği'nin kolektif güvenlik mücadelesi, **“devrimci Marksizme ihanet”**, Birleşik ve halk cepheleeri Komünist mücadelesi, **“Leninizme ihanet”**, *gerici söylemlerini* devam ettirdiler;

Stalinist Birleşik Cephe versiyonu, eylem için bir birlik değil, ama tüm işçileri emperyalist savaşa sürükleyecek bir birlik. (James, İngiliz Troçkist)

Halk Cephesi ... yaklaşan savaşı desteklemek için ... ulusal birliğin elde edilmesine yönelik kitleler arasındaki hazırlıkların ana biçimidir. (James Burnham, Amerikan Troçkisti ve Wall Street'in bugün savaş için kullandığı şöhretli kahramanı)

1930'ların ortasında tüm **eski gerici sınıf güçleri SSCB içinde yenilgiye uğradığında**, Rus Troçkistleri, gördüğümüz gibi, Batı emperyalistlerinin, Sovyetler Birliği'ni yıkıp **içeriden casusluk yapma çabalarında temel-başlıca silah oldu**. Ve İspanya ve Çin'e karşı **faşist saldırganlıklarda**, Franco ve Japon faşistleri, **ülkelerindeki Troçkistlere gizli tamamlayıcı güçler** ve saldırgan amaçlarını destekleyen **"beşinci kol" olarak baktılar**:

Harekete geçmeye hazır dört yüz kişiye güveniyoruz. Bunlar iyi silahlanmış ve Madrid cephesinde elverişli pozisyonlardalar; adamlarımızın aşırı Anarşist ve POUM'a

sızması (Partido Obrero Unido Marxisto - yani, Katalonya ve Madrid'de aktif Birleşik İşçi Marksist Partisi, **gerçekte yarı-Troçkist örgüt**) başarılı bir şekilde devam ediyor ... Emrinizi yerine getirirken,POUM un önde gelen liderlerinden birisi ile görüşmek için Barcelona'ya kendim gittim ... O, bana POUM'un çalışmasını faaliyete geçirmek için Madrid'e yeni insanlar göndereceğine söz verdi . . Bu takviye ile **POUM**, Barselona'da olduğu gibi, **hareketimiz için sağlam ve etkili bir destek olacak!** (İspanya Savaşı döneminde Madrid'deki Peru Büyükelçiliğinde bulunan, İspanya bölgesinde önde gelen bir Franco ajanından bir rapordan)

Kuzey Çin'de çok sayıda olan oportünist partileri ve grupları satın almalıyız. Bunların içinde, Troçkistlere özel bir belirti yapılmalıdır. İmparatorluğumuz için, onlara her yerde çalışabilmelerine ve gelişmelerine yardım etmeliyiz.

Çinli Troçki yandaşları Çinli entelektüel unsurları uyuşturabilecek, ve çalışmalarıyla Çin birliğini mahvedecek kapasitedeler. Onların çalışma yöntemleri, özel beceri ile ayırt edilir. **İşimizi hızlandırmak için onlardan öğrenmeliyiz.** (Kuzey Çin'deki Japon Genelkurmayının Çin'e karşı Japon saldırısı sırasında ele geçirilen 6 Haziran 1937'de Shun Pao, Şanghai'da yayınlanan bir belgesinden)

1930'larda Troçkistlerin rolünü araştıran herkes, örneğin, Çoğu Troçkistlerle doğrudan bağlantısı olan Tito'nun ve çetesinin bugün aynı şeyi yerine getirmekte ve aynı kirli yöntemleri kullanmakta olduğunu rahatca görebilir.

Örneğin, Troçki'nin önde gelen takipçilerinden ve CPSU (B) içindeki diğer komploculardan biri olan YL Pyatakov un, Anti-Sovyet Troçkiz Merkezi'nin yargılanması sırasında, 23 Ocak 1937'de verdiği

ifadesini okuyun. Aralık 1935'te Troçki ile yaptığı röportajı anlatıyor:

O **[Troçki]** o zaman, Alman Ulusal-Sosyalist Partisinin başkan yardımcısı - **Hess ile uzun süren müzakereler yürüttüğünü söyledi.** ... Bu [Troçki ve Hess arasında] ki anlaşma, eğer kısaca formüle edilirse, uygun bir şekilde ne demek olur?

Birincisi, **Alman faşistleri** Troçkist- Zinovievite bloğuna karşı olumlu bir tavır takınmaya ve eğer savaş zamanında ya da savaştan önce iktidara gelmeyi başarırlarsa, bunu desteklemeye söz veriyorlar.

Ancak karşılığında faşistler devamında sıralanan şu ödünü alacaklar; uluslar arası politikanın tüm sorunlarında Alman çıkarları ve Alman hükümeti yönünde genel olumlu bir tutum ...

Anlaşmanın bir sonraki noktası, Alman sermayesinin, ihtiyaç duyduğu Sovyetler Birliği'ndeki hammadde kaynaklarını sömürebileceği biçimiyle ilgiliydi. Altın madenleri, petrol, manganez, ormanlar, apatit vb.

(.)

Troçkistler ve Alman faşizmi arasındaki gizli anlaşmaları okuduğunuz zaman, Sovyet rejiminin iç sabotajı, Sovyet liderlerinin suikastı planlarını, ve Alman emperyalizmine uşak Rus kapitalizminin restorasyonu için, Alman faşizminin halefi - Amerikan emperyalizminin ile - Titocuların anlaşmalarının habercisini okuyorsunuz. Sadece bu fark var - Titocular Yugoslavya'daki planlarını yürütürken geçici olarak başarılı oldular.

Troçkistler ve Titocular arasında, çok yakın bağlar var - kişi bağlantıları, amaç bağlantıları, yöntem bağlantıları. Birçok durumda **bugünün Titocuları dünün Troçkistleridir.**

Beşinci Bölüm: Günümüz Titocularının Rolü ve Taktikleri (II)

I: Anti-Sovyet İftira Arsenali

Öncüsü Troçki gibi, Tito'nun rolü de sadece emperyalizmin sosyalizme karşı savaş planlarına yardım etmek değil, devrimci sözlerle solcu kılığına bürünerek, emperyalizme, anti-Sovyet, anti-komünist, anti-sosyalist **yalan ve iftiralar kaynağı sağlamaktır**. Bu, Yugoslav elçilikleri tarafından dünyanın hemen hemen bütün ülkelerine ve aynı zamanda yabancı dillerde Belgrad'dan gelen materyallerle en açık şekilde kendini gösterdi.

Tarihin **hiç bir döneminde** dünya, son üç yıldaki gibi, Yugoslavya'nın içerde ve dışarıdaki Yugoslavya resmi kaynaklarından olduğu gibi, onlarca dilde, serbestçe, istenmemiş, istenmeyen, yüz binlerce kişiye gönderilen, resmi bir devletten ilham alan **propaganda ile boğulmadı**.

Her yöne (kelimenin tam anlamıyla) tonlarca ağırlığında gönderilen materyaller, bu propaganda için yapılan harcamanın yalnızca veya hatta esas olarak Yugoslav kaynaklarından olmadığını, ama dolar ve poundların dinarlarla karıştığını açıkça gösteriyor. Yugoslav devlet makinesinde Goebbels ci türde bir rol oynayan Djilas, 'Komünist Enformasyon Bürosu Karşı Propaganda Departmanı'nın özel bir parçası olan Yugoslav Enformasyon Bürosu nu ekledi. 1948 yılında 40 milyon dinar ve 1949 yılında 100 milyon dinar ın üzerinde para aldı. **Yugoslav radyosu, on dört dilde kendi iftiralarını yayıyor**: İngiliz hükümetinin savaşın sonuna doğru neden Yugoslavya'nın ana radyo istasyonlarını tamir etme ve telsiz hizmetini büyütme amaçlı donanımı talebine bu kadar hazır bir şekilde razı olduğu şimdi anlaşılabilir.

Son dönemdeki herhangi bir Titocu yayını alıp kısa bir matematiksel analiz yapmak, **bu "yeni komünist" türlerinin dikkatlerini Komünistlere ve ilericilere saldırmaya nasıl**

adadıklarını görmek için yeterlidir. Bu arada, Batılı kapitalistleri arada bir demagojik hafif eleştirmenin dışında, kılına dokunmazlar.

Örneğin, Kasım 1949 ile Haziran 1950 arasında Londra'da Yugoslav yetkilileri tarafından yayınlanan Yugoslav Bülteni'nin ilk otuz sayısını ele alınız. **İşte size kısa bir analiz;**

No 1, Dünya Barış Kongresi ve İngiliz Barış Kongresi'ne yönelik saldırılar içeriyor; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 2, İşçi Günlüğü ve Macar Halk Demokrasisine yönelik saldırılar içeriyor; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 3, İngiliz Barış Komitesi'ne, Uluslararası Öğrenci Birliği'ne, British-Yugoslav Birliği'ne (Yugoslav halkının dostlarından oluşan bir organizasyon ve bu nedenle Tito'nun rejimini eleştiren) saldırı içermektedir; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 4, İngiliz-Yugoslavlar Birliği, yeni Macaristan ve Komünist Enformasyon Bürosu'na yönelik saldırılar içeriyor; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 5, Bulgaristan Halk Demokrasisine, Dimitrov'a iftiralara, Sovyetler Birliği'ne saldırılar; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 6, Dünya Sendikalar Federasyonu ve yeni Macaristan'a yönelik saldırılar içeriyor; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 7, Bulgar hükümetine saldırılar içeriyor; **Batı emperyalizmine saldırı yok.**

No 8, Komünist Enformasyon Bürosuna saldırılar içeriyor ve bir dizi katlanmanın Sovyet ticaret politikasını işaret ederek Batı ile Yugoslav ticaretini haklı çıkarmaya çalıştığını gösteriyor.

No 9, **Sovyetler Birliği'ne saldırı** ve Zilliacus un anti Sovyet karşıtı propagandası için desteği içeriyor .

11 ila 20 arasındaki sayılar, diğerlerinin yanı sıra, Komünist Enformasyon Bürosu'na (oğu), İngiliz Yugoslav Derneği'ne, Uluslararası Öğrenci Birliği'ne, İngiliz Komünist Partisi üyelerine, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na, Bulgar hükümetine, Dünya Sendikalar Federasyonu ve **Sovyetler Birliğine (oğu) saldırılar içeriyor.**

21 - 30 arasındaki sayılar, Uluslararası Gazeteciler Birliği, Komünist Enformasyon Bürosu (oğu), Sovyetler Birliği (oğu), Uluslararası Demokratik Avukatlar Birliği, Bulgaristan, Çekoslovakya, Arnavutluk, Romanya, Macaristan, Barış Dilekçesi kampanyası ve İspanya Komünist Partisine saldırıları içeriyor.

Bu, otuz sayının anti-Sovyet, anti-Komünist, anti-ilerici saldırıların ve iftiralarının çok kısa bir özetidir. Genellikle bülteninin büyük bölümünü bunlar kaplıyor. **Batı emperyalizminin eleştirileri, genişletilirse bir çay kaşığı içine konulabilir.**

Bu “yeni tür komünizm” in kapitalistleri memnun etmesi şaşırtıcı mıdır?

Bu tür bir analiz, son iki buçuk yılda Yugoslav basınının her bir bölümü için tekrarlanabilir. Sözde 'Barışın Savunması için Yugoslav Komitesi' tarafından yayınlanan "Barışın Savunulması İçin", örneğini ele alalım. Ocak-şubat 1950 nin 1 ve 2 nolu yayını, diğerlerinin yanında, Komünist Enformasyon Bürosuna, Sovyet bilimine, Dünya Sendikalar Federasyonuna saldırılar, artı Yugoslav orta ağ sanatı makalelerinin yanında **Konfüçyüs ile ağdaş Çinli filozof, Mo-tse üzerine yazılar içerir.** 1910'da Sırp Sosyalistleri tarafından yapılan bir **konuşmanın yeniden basılmasında** kapitalizme bir saldırı var, ancak bu çizgiler boyunca daha modern bir şey yok. **Hiçbir kapitalist savaş kışkırtıcısı ya da büyük sermaye** bunu çocuklarına vermekte tereddüt etmez. İşte bütünüyle 'hoş' bir barış hareketi, **savaş kışkırtıcılarına sevine.**

Ya da, 1950 Temmuz'unda Yugoslav Federasyonu (Titocu) Gazeteciler Federasyonu tarafından İngilizce ve diğer dillerde yayımlanan sözde Uluslararası İlişkiler Dergisi'nin ilk sayısını ele alın. Amacı uluslararası bir Titocu forumu oluşturmak olan, bu özellikle gerici dergi, diğer şeylerin yanı sıra: Komünist Enformasyon Bürosu, İtalya Komünist Partisi, Sovyetler Birliği, İsrail Komünist Partisi, Sovyet felsefesi, Sovyet dergisi Znanye, İtalyan Komünist organı Unita, İzvestia üzerine, Sovyet yazar Simonov üzerine, Almanya Sosyalist Birlik Partisi ve Komünist üzerinde Moskova radyosu, Çekoslovak hükümeti, Belçika Komünist organı Drapeau Rouge, Radyo Prag, Radyo Budapeşte, üzerine Batı Almanya Partisi ve İspanyol Komünist Partisi ne saldırılar. **Makalelerin çoğu "solcu" dilini kullanarak yazılmıştır.** Herhangi bir Tory dergisinde, hatta **Goebbels'in eski yayınlarında bile**, bu kadar kısa bir alanda, bu kadar çok yoğun **Sovyet karşıtı ve anti-Komünist iftira bulmak zor olurdu.** Daha yeni sayılarla **karşılaştırıldığında**, bunun 'hafif' bir sorun olduğu da eklenmelidir.

Ya da sözde Yugoslav Komünist Partisi, Borba'nın organını ele alın. 7 Ocak 1949'dan başlayarak dört ayı kapsayan 105 sayıdaki **İngiliz veya ABD emperyalizmine saldıran bir tane bile yazı** ya da imzalı makale bulunmamaktadır. Aynı 105 inci sayıda, **SSCB ve Halk Demokrasilerine yönelik genel saldırıları içeren 174 ana makale ve uzun raporlar var.** 1 Mart ile 1 Mayıs 1949 arasında, Borba, Arnavutluk'a saldıran on üç uzun makale, onbeşi Bulgaristan'a, sekizi Macaristan'a, vb saldırılar. Ancak **bunların tümü**, daha önceki "daha hafif", daha "tarafsız" olan Titocu propaganda sürecine aitti. 1950'de Sovyetler Birliğine, Halk Demokrasilerine, Komünist partilere, barış ve demokratik örgütlere yönelik saldırılar daha da yaygınlaştı, daha da yüksek sesten ve daha sık şekilde oldu. Ve **Batı kapitalizmine karşı sessizlik, emperyalist güçlerin iç ve dış politikasını öven daha açık bir şekilde onları aklayan makaleler yerini aldı.**

Bu nedenle, neden Tito'nun Borba'sının yazılarının, **sağ kanat basında** ve İngiltere, Amerika, Fransa ve Batı Almanya'da **sağ kanat işçi liderlerinin basınında en çok alıntı yapılan** makalelerden biri olduğunun nedenini anlamak zor mudur?

Titocu basınının Anti-Sovyet, anti-demokratik iftiraları, **kapitalistlerin sağcı basını tarafından hevesle ele alındı**. Tito'nun Yugoslavya sı **bu tür imalatların başlıca cephaneliği haline geldi**.

Halkın bütün kesimleri arasında, Tories'in açık kaynakları, güvenleri ve türleri diğer ülkelerde şüpheli dir. **Daha kurnaz ve çarpıtılmış Titocu yalanları, Troçkistlerin 1930'larda ele aldıkları gibidir**. Times ve Telgraf, Günlük Ekspres veya Günlük Posta, New York Times veya New York Herald Tribünü, Hearst basını veya Wall Street Journal, meslektaşları **Borba'nın icatlarını, bazen onaylayarak ve bazen de onaylamadan, neredeyse sözlü olarak tekrarlamaktadır**.

Belgrad'daki New York Herald Tribune muhabiri, 6 Nisan 1950'nin kıtasal baskısında şöyle yazıyor:

“Belgrad, Kominform'u durmadan tadsız nitelikte, soyut bir anti-Yugoslav, yeni eylemlerle suçluyor.”

1950'de ilk birkaç ay daki 'suçlamalardan' birkaçına değiniyor - 'Romen gizli polis eylemleri', Çekoslovak hükümetine saldırılar, 'Bulgar gizli polis eylemleri', Tuna Komisyonuna saldırılar, vs, vs **Bütün bu iftiralar kapitalist basında yaygın olarak çoğaltıldı**. İngiltere ve Amerika'daki bütün kapitalist basın, Yugoslav DM Dimitrieviç'in bir Çekoslovak hapisanesinde 'yavaş cinayet' i iddiasının **Titocu versiyonunu, sevinçle yayınladı**.

Borba'nın yalanları, tüm Tanjug Bültenleri ve diğer Titocu yayınlarla dünyaya yayıldı, kapitalist basında 'demir perde arkasında polis devletleri' nin kötülükleri üzerine sayısız makalelere yol açtı-bütün kızıl-düşmanı, kızıl-nefreti olan editörler

için "demir perde" hikayelerine ucuz kaynak oldu. Gerçekte, Dimitrievic, Çekoslovak hükümeti aleyhine bir komploya ve **yasa dışı döviz alışverişi yapan bir takım diğer Yugoslavlarla birlikte Prag 'da tutuklandı**. Uzun süredir devam eden kalp rahatsızlığından - tıbbi olarak iyi bakılmasına rağmen - öldü.

On bin örnek verilebilir. 4 Temmuz 1950 tarihli New York Herald Tribünü (kıta baskısı) Rusların Çekoslovak petrol alanlarını ele geçirdiğine dair sansasyonel bir başlık koyuyor. Bu makalede de **gerçeklerin bir parçası bile yok, gösterilen kaynak - Belgrad**.

Aynı gazete 6 Temmuz 1950'de yayınlanan 'Eugene Varga Macar Ticaretinin Patronu Oldu' başlıklı "Tito Gazetesi Glas Sovyet Ekonomistinin "Ekonomik Diktatör" olduğunu söylüyor alt başlıklı yazıyı ortaya attı. Bu makalede de **gerçeklerin bir parçası bile yok, ama gösterilen kaynak - Belgrad**.

İtalya ve Fransa'nın Komünist liderleri Palmiro Togliatti ve Maurice Thorez, her ikisi de çok hasta, ve Sovyetler Birliği'nde çok ihtiyaçları olan tıbbi tedaviyi görüyorlar. **Kapitalist basın, anti-komünist iğrençliğin bir parçası olarak, "aşağılık hikaye" istiyor**. 11 Ocak 1951 tarihli New York Herald Tribünü (kıta baskısı), ülkelerinin SSCB'ye boyun eğmesi için Moskova'ya çağrıldıkları emri aldıkları hikayesini taşıyor.

Kapitalist basın bile bunu kendi inisiyatifiyle icat etmek için can atıyor gibi görünüyor, bu yüzden yayın (kaynak) yeri - **Belgrad ile yeniden üretildi**. Kapitalist dünyanın **en gerici olan sağcı basınında** sabırlı bile inceleme, anti-Sovyet, Anti-halk Demokrasi, kızıl-avlayıcı materyal için **en verimli kaynaklarından birine sahip olduklarını gösterecektir** - Tito'nun Yugoslavyası'ndan basın ve Enformasyon büroları.

1949'da Titocu basınının ana çizgisi, batıdan bahsetmeksizin, Sosyalist ve Halk Demokrasisi ülkelerine saldırılar ve iftiralar başlatmakken, 1950'de **Batı emperyalizmini övmeye ve**

aklamaya daha açık bir şekilde geçmeye başladı. Tam olarak Rajk davasında ortaya segilendiği gibi , kampanya planı şuydu: birincisi, Yugoslavya'yı güçlendirmek, Tito Yugoslavya'sını tüm gözlerin ana merkezi haline getirmek, Sovyetler Birliği'nin rolünden dikkatleri dağıtmak; ikincisi, Sovyetler Birliği ve Halk Demokrasileri'ne karşı açık saldırıya geçme yoluyla, Sovyetler karşıtı **iftiraclara "gerçekçi"lik sağlamak için, birkaç hafif eleştiri dışında Batı'ya görmezden gelmek;** ve üçüncüsü, Batı kapitalizminin aklanmasına gittikçe daha açık bir şekilde geçmek.

7 Nisan 1950'de Tito, The Times ile görüştü. Tema sı **'Batı, Doğu'dan daha iyidir' idi.** 27 Nisan 1950'de Tito, Yugoslav Millet Meclisinin her ikisinin de ortak oturumunda konuşma yaptı.

Daily Herald (28 Nisan 1950) raporunda, 'Tito, Batı'ya Döndüğünü Söylüyor' başlığını koydu ve bunu **'Batı'ya en uzlaşmacı konuşması'** olarak nitelendirdi. 29 Nisan 1950'de Alexander Werth, Manchester Guardian da Tito'nun bir önceki gün düzenlediği basın toplantısında şu sözlerle bildirdi:

Tito, Batı'nın hiçbir politik baskısı olmadığını belirtti. Bütün olarak, Batı ile ekonomik bağların gelişmesinin, Cominform un boykotunun yol açtığı zararları, ekonomik olarak karşıladığını söyledi ...

Amerikan hükümeti, Tories ve Transport House, Marshall planını haklılaştırmak ve Amerikan 'yardımının' sömürgeleştirici niteliğini gizlemek için artan zorluklarla çabalaşyordu. Artan **dirençle karşılaşıyorlardı.** Bu yüzden Tito, Batı emperyalizminin 'cömert' doğasını anlatmak, **kapitalizmin kapitalizm olmaktan çıktığını açıklamak için ortaya atıldı.**

Fakat kapitalistler en fazla hangi konuda Titocu propagandasının yardımına ihtiyaç duyuyorlardı? Elbette, merkezi amaçlarını yerine getirmektir - **Sosyalizm ve Halk Demokrasisi ülkelerine karşı saldırgan bir savaşın hazırlanması.**

Adım adım, kapitalizmin arkasındaki insanlar **yaklaşan savaş tehlikesini hissetmeye başladıkça**, emperyalizm Tito'nun onları harekete geçirmemesi için yardımına ihtiyaç dudu.

Adım adım, kapitalizmin arkasındaki insanlar, saldırganlığa hazırlananların kendi hükümetleri, kendi yöneticileri olduğunu görmeye başladıkça, kapitalistler, saldırgan amaçlarını ve iddialarını iddia ettiklerini savunmak için savaş hazırlıklarını ve **sözde** SSCB ve Halk Demokrasilerinin saldırısı na karşı planlarını gizlemeye çalıştılar. Gerçek baş döndürmüş olmalı, **Tito'dan daha iyi bir alet olabilirmi?**

Adım adım, kapitalizmin arkasındaki insanlar Sovyetler Birliği'nin barış için, Batı ile Doğu arasında, büyük güçlerin arasında ortaya çıkan tüm sorunların ve sorunların barışçıl çözümü için somut önerilerini duydukça ve Sovyetler Birliği ile Halk Demokrasilerinin barış istediklerini ve barış için çalıştıklarını görmeye başladıkça, Batı emperyalizmi gerçekleri gizlemeye ve devamında barış politikasını ve Sovyetler Birliği'nin tüm barış önerilerini çarpıtmaya çalışıyordu. **İşte yine Titocular için bir başka rol.**

Adım adım kapitalizmin arka planındaki halklar, yeni sosyalizm ve Halk Demokrasisi dünyasının halklarıyla birlikte cepheleşmeye başladıkça, birleştikçe, barış hareketini savunmak, savaş kışkırtıcılarını izole etmek ve teşhir etmek için bir dünya hareketinde örgütlenmeye başladıkça, ABD ve İngiltere hükümetlerinin, tröstlerin, Tories'in ve sağcı işçi liderlerinin, bu kadar nefret ve korku duydukları bu harekete saldırmaları, gölge düşürmeleri, dağıtmaları zorunluluk haline gelir. Böylece, barış hareketine yapılan açık saldırıları, açık gericiğin yol açtığı şekilde tamamlayabilmek için, **Titocuların şeytani iddiaları mücadele için atıldı.**

Titocu propagandasının önemli bir rolü, uluslararası ilerici hareketin (Dünya Sendikalar Federasyonu, Dünya Demokratik

Gençlik Federasyonu, Uluslararası Öğrenci Birliği ve tüm Dünya Barış Hareketi Birliği) **birliğini yoklamak ve kırmaktır.**

Her zamanki **sözde-devrimci lafların örtüsü altında olan Titocular,** emperyalist savaşa yönelimin varlığını reddederek halkları sahte bir güvenlik duygusuna kaptırmaya çalıştılar:

"herhangi bir acil Savaş tehlikesi olduğunu sanmıyorum ... Sıcak bir savaşın, soğuk bir savaşın yerini alması mümkün değil '. (Tito: 8 Nisan 1950, The Times ile röportaj)

Devamında, SSCB ve Halk Demokrasilerinin **barış için durmaksızın çabalarının samimiyetsiz ve ikiyüzlü bir manevradan başka bir şey olmadığını kanıtlamak için yola koyuldular.** Bu, Sovyetler Birliği ve Halk Demokrasilerinin **barış için sürekli ve sabırlı çabaları,** tekrarlanan somut barış önerileri ve barış müzakerelerine yönelik girişimleri, kapitalist ülkelerde sağcı insanları bile etkilemeye başladıkça, giderek **daha önemli hale geldi.** Bunun üzerine, **büyük kapitalistler Tito musluğunu açtılar:**

VE Günü'nün beşinci yıldönümünde yayınlanan bir makalede, Yugoslav Komünist Partisi'nin resmi organı olan Borba, Sovyet politikasına 'esasen emperyalist' olarak saldırdı ve barış için sloganların samimiyetsizliğinin Rusların Yugoslavya'ya yönelik tutumunda propaganda kampanyası, ekonomik abluka ve 'sıcak konuşmalar' ile, açıkça ortaya çıktığını söyledi. (The Times, 10 Mayıs 1950)

Ardından Titocu propagandacıları, savaş tehlikesinin Batı emperyalizminden değil, Sovyetler Birliği ve Halk Demokrasilerinden geldiğini kanıtlamak için yola çıktılar. Batılı kapitalistler yeni bir saldırganlık kampanyası başlattıklarında - Vietnam ya da Kore ya da Malaya'da - ya da yeni bir savaş bloku, ya da yeni bir silahlanma ya giriştiğinde, Titocular, Sovyetler Birliği'ne ya da Doğu Avrupaya karşı iftiralarla dolu bir "savaş korkusu" yaymaya yönlendiriliyorlar. Ne zaman Titocular kendi sınırlarına savaş gibi yeni bir yığılma yapsalar, sorumluluklarını - nedenlerini

komşularına yüklemeye çalışırlar. **Batı savaş propagandası bir barış büyüğü tarafından tehdit edildiğinde,** Titocu basını sınırlarında **yeni bir 'tehdit' keşfetmeye başlıyor.**

Böylece 17 Mayıs 1950'de Belgrad'da, Titocu İstihbarat Şefi Dedijer, Yugoslavya'nın sınırlarında düşmanca asker hareketleri olduğunu ilan etti. **Bu özel olarak dış tüketim için icat edilen propagandaydı:**

M Dedijer'in Yugoslavyanın sınırında Sovyet savaş hazırlıkları konusundaki konuşmasında daha endişe verici açıklamaların bugünkü Belgrad basınında yer almamış olması belki de çok önemlidir ... açıklamaların öncelikli olarak dış görüşleri alarm a koymayı hedeflediği muhtemel görünüyor. (Yugoslavya'daki Manchester Guardian muhabiri, 18 Mayıs 1950)

Temmuz ayı ortasında yeni bir teşvik kampanyası başlatıldı - Narodna Armija (Belgrad'da Ordu gazetesi), Romen birliklerinin Yugoslav sınırlarına getirdiği 'olağanüstü tedbirler' ile birlikte Bulgar birlik hareketleri hakkında raporlar icat etti. 23 Temmuz 1950'de, Yugoslavya'daki Sunday Times muhabiri Eric Bourne, olağan Titocu kaynaklarından Yugoslav sınırında Macar, Romanyalı ve Bulgar birlik hareketleri olduğunu bildirdi. Bu haber, **Kore'deki Amerikan birliklerinin hareketlerini n aklanması için,** özellikle acil bir ihtiyaçtı. 29 Aralık 1950'de Belgrad'daki New York Herald Tribune muhabiri aynı tutumu üstlendi. **Kore'deki ABD saldırganlığının unutulması gerekiyordu.** Yugoslavyanın yeniden silahlanmasının çaresiz bir ekonomik durumla aynı zamana denk gelmesi 'haklı' kılınmalıydı, böylece:

Mareşal Tito, bu akşam Macaristan, Romanya ve Bulgaristan'ı 600 bin kişilik bir orduya sahip olmakla suçladı ... Mareşal onları rejimine karşı yaygın askeri hazırlıklar yapmakla suçladı. (New York Herald Tribune, kıta baskısı, 29 Aralık 1950)

Bu, Kore'deki olayların, İngiltere, Amerika ve genelde Batı'da bir **barış anlaşması için yaygın harekete yol açtığı bir zamandı**. Bu nedenle, Truman, Churchill ve Chiang Kai-shek ile birlikte, Mareşal Tito'nun halkları barışçıl bir sonuçlandırma yolundan saptırmak için yardımları gerekiyordu:

Saldırganlık, Sovyet Rusya ile her ne pahasına bir barış kavramını uzun süredir savunurken, Mareşal 'Münih barış türü' dediği şeyi kınadı [Ayrıca bu slogan için Hearst basın - JK]. **Bu saldırganın barışıdır....Sonunda saldırganın tatmin olacağı umuduyla** bir veya birkaç ulusun köleleştirilmesi. Bu barış sadece kurgudur. Bu barış değil. (New York Herald Tribune, kıta baskısı, 29 Aralık 1950)

Yani, ne zaman ki Truman, Churchill veya Morrison'ın savaşı hareketleri için bir bahaneye ihtiyacı oldu, **Titocular bahaneyi sağladı**.

Ve son olarak, Wall Street'i savaşa sürükleme çabalarında bulunan Titocular, **aynen 1930'larda Troçkistlerin** dünyaya "ortak güvenlik ve faşizme karşı hareketin, **Komünist Enternasyonal'in bir manevrası" olduğunu söylediği gibi**, dünya çapında barış için popüler olan hareketin, **Komünist bir manevra olduğunu** kanıtlamak için yola çıktılar. Atom bombasına karşı verilen dünya dilekçesi, popüler barış mücadelesinde ilk sırada yer alırken, Yugoslavya'daki dilekçeyi yasaklayarak, Tito'nun propaganda makinesini bu kampanyaya karşı yönlendirdi. Dünya Barış Komitesi'nin düzenlediği barış çabalarını tehlikeye atmak için Titocular tek amacı yoklamak (*içine sızmak*) ve diğer ülkelerin geniş barış komiteleri **ni içten bölmek olan, sahte bir Yugoslav Barış Komitesi kurdular:**

Kominform un barış için propaganda sloganları ikiyüzlü. (The Times, 10 Mayıs 1950, bir Borba makalesinden alıntı)

Mareşal Tito, '**değerli zaman**' ın atom silahının yasaklanması konusundaki tartışmalarda **boşa gittiğini**

söyledi ... Boş açıklamalar ve sloganlar değil, sadece somut eylemler kimin barış için olduğunu, kimin olmadığını gösterebilir. (Birleşmiş Milletler Muhabirleri Birliği'nin Tito ile telefonla röportajı, 26 Mayıs 1950'de Manchester Guardian'da yayınlandı)

Bu nedenle, Batı emperyalizminin savaş zorlaması karşısında barış için verilen mücadelenin dünyadaki tüm ilerici insanların karşı karşıya kaldığı **ana görevi olduğu bir dönemde**, Titocular savaş kışkırtıcılarını aklamak, gerçeği ters-düz etmek ve Sovyetler Birliği'nin barış önerilerine iftira etmek, dünya barış hareketini yıkmak için barışı seven güçleri suçlamak için yola çıkmışlardı. **Hitler de 'barış propagandacıları' nı bu çizgide çalıştırıyordu.**

(Birleşmiş Milletler Örgütü) UNO da Titocular

Aynı rol Birleşmiş Milletler Örgütü içindeki Titocular tarafından da oynandı.

1949'un sonuna gelindiğinde, UNO'nun kapitalist ülkelerdeki halklardan barış engellerinin emperyalizmden geldiğini, SSCB'nin ve Halk Demokrasilerinin UNO Tüzüğüne sadık kaldıklarını ve durmadan UNO Tüzüğüne göre barışın korunması için somut planlar ortaya koyduklarını, **gizlemek, giderek zorlaşıyordu.**"Molotof hayır diyor" efsanesi artık eskiyordu; her somut barış teklifine 'hayır' diyen Bevin, Hector McNeil, Acheson, Truman'dı. Sovyet temsilcileri, uluslararası kontrolle atom bombasının kaldırılmasını önerdiler. **Cevap 'hayır' idi.** Beş büyük gücün silahlanmasında üçte biri oranında bir azalma önerdiler. **Cevap 'hayır' idi.** Beş-Güçlü Barış Anlaşması önerdiler. **Cevap 'hayır' idi.** Teklifin ardından teklif , taviz ardından taviz önerdiler, cevap her zaman- 'hayır' olarak kaldı .

Kamuoyu huzursuz, sabırsız hale geldi. Sovyet önerilerine "soğuk su atmak", Bevin-Acheson'un her barış önerisini reddetmelerini "haklı çıkarmak" için **bazı yeni silahlara ihtiyaç vardı**. Bu, UNO'daki **Titocu temsilcilerinin özel rolüydü**. Sovyet tekliflerine yapılan sağ kanat saldırıları netti - bu yüzden **'soldan' yapılan saldırılar olmalıydı**. İşte bunu, **alışıl gelmiş iş bölümü izledi**.

UNO dördüncü ve beşinci Genel Kurulunda, her iki genel kurul oturumlarında ve Sovyet veya Demokratik Halk temsilcileri somut bir teklif getirdiği bütün komitelerinin oturumlarda, Kardelj veya Vilfan veya Dedijer veya başka Titocular **sözde-devrimci laflarla şiddetle önerilere saldırdılar**, önerileri 'ikiyüzlü', 'içgüdüsel' olarak nitelendirdiler, teklifi eden ülkeye vahşi bir dizi iftira attılar ve **ABD, İngiliz, Chiang Kai-şek'in** Filipin ve diğer ABD uydu delegelerin **alkışlarıyla yerlerine oturdular**. Ardından, ABD ya da İngiliz temsilcisi, Yugoslavya'dan meslektaşları olanların müdahalesine **yürekten katıldılar**, iftiraları kabul ettiler ve ilk teklifin bile tartışılmasını reddettiler. Arada sırada, Yugoslavya temsilcisi, "bağımsızlığını" kanıtlamak için "çekimser" oy verdi, ancak **bütün kritik meselelerde "batı yönünde" oy kullandı**. ABD sağcı basınının bazı kesimleri bu zaman zaman yapılan "çekimser"liğe itiraz ettiğinde, daha ileri görüşlü olan diğer kesimler cevap verirdi: "Bu soyutlamalar, "Tito'nun bağımsızlığını" göstermek için gereklidir, çünkü "bağımsız olmasaydı"; Gerçekten kullanışlı bir uydu kalmıyor. "

1949 Ekim ayının başında, Sovyet temsilcileri, Dördüncü Genel Kurulun genel kurul toplantısında somut barış önerileri yapıyorlardı. Top pası Titocular için Kardelj ye verildi:

Genel Kurul'da önceki hafta yapılan tartışmada, Yugoslav Dışişleri Bakanı Kardelj, Sovyetler Birliği'ni özel olarak Yugoslavya'nın içişlerine müdahale etmekle suçladı. Ayrıca, SSCB hükümeti Yugoslavya'ya tehditler savururken, bir ulus', barışçıl niyetlere sahip olamaz' dedi. (United States

Information Bulletin, put out by US embassy in London, 7 October 1949)

İngiliz ve Amerikan temsilcileri yankıladı, "Tabii ki, Meslektaşımız sayın Kardelj haklı". Bu kadar ikiyüzlü bir teklifi nasıl tartışabiliriz?

Ve kapitalist basın Sovyet önerilerini gizleyen ya da çarpıtan Titocu iftiralarını yayınladı.

Birkaç gün sonra, aynı Genel Kurulun Ekonomik Komitesinde, Sovyetler Birliği ve Halk Demokrasileri, ABD hükümeti tarafından uygulanan Doğu-Batı ticaretini boykot etme politikasına dikkat çekti ve daha iyi ve daha geniş Doğu-Batı ticareti, barışın ve halkın ekonomik koşullarının çıkarlarıyla ilgili olarak somut teklifler ortaya koydu. Titocu Dr Vilfan yerinden sıçradı:

Birleşmiş Milletler Ekonomik Komitesi, uluslararası ekonomik ilişkilerde Sovyet yöntemleri ile, az gelişmiş bölgelere teknik yardım için önerilen Birleşmiş Milletler programı arasındaki keskin zıtlığı gösteren bir analizle sunulmuştu.

Karşılaştırma, Sovyetler Birliği'ni emperyalist uygulamalarla suçlayan Yugoslavya'dan Dr Joža Vilfan tarafından hazırlanmıştır. (United States Information Service, 10 October 1949)

Şüphesizki, "İngiliz ve Amerikan temsilcileri yankılıyordu, "**Dr Vilfan haklı. Sovyetler Birliği emperyalisttir.** Yaşasın Truman'ın IV. Noktası '

Tartışmalar devam eder. Sosyalist ve Halk Demokrat temsilcileri, teklif ardına teklifte bulunur. Demagojik laflazanlıklarla, Titocular saldırılarını başlatır:

Yugoslav temsilcisi Sava Kosanović, Cominform müttefikleri Yugoslav hükümetini devirmek için 'her aracı' kullanmaya zorlanırken, Sovyetler Birliğinin yeni bir barış

anlaşması yapılmasını önermesinin göze çarpan bir çelişki olduğunu söyledi. (United States Information Service, 2 December 1949)

Dünya çapında Amerika Birleşik Devletleri basın servisi Titocu iftiraları yayınlarken, **barış önerilerini boykot etti**. Kapitalist basın, **barış önerilerinde sessiz kalarak veya çarpıtmak için Titocu iftiralarını tekrarlardı**. Emperyalist delegeler, **Sosyalizm'in emperyalist olduğunu ve emperyalizmin cömert olduğunu**, Titocular'dan öğrenmekten mutlulukla, aynı fikirde olduklarını, desteklediğini söylediler, ve **Titoizm " yankılandı**.

1950'nin ortalarında Cenevre'de yapılan UNO Avrupa Ekonomik Komitesi toplantısında aynı rol Titoculara düştü. **Bir kez daha**, Sosyalizm ve Halk Demokrasisi ülkelerinin temsilcileri, **ABD'nin gerici ekonomik politikasına**; Doğu Avrupa ile ticareti kesmek için "uydularına" verdiği emire, ve emperyalizm delegelerinin utandığına **dikkat çekiyordu**.

İngiltere, Fransa ve İskandinavya ülkeleri gibi ülkelerde hisler, Amerikan ekonomik diktatörlüğüne karşı daha da kindarlaşmıştı. ABD'nin Doğu'nun ticaretini boykot etme ya da azaltma emirlerine boyun eğilmesi, sömürgeciliği ve krizden kaynaklanan ABD ekonomisine bağlılığı artırmada adım adım ilerliyordu. Görüş, Doğu-Batı ticaretinin artması yönünde hızla büyümeye başladı. **Wall Street'in yönlendirmesine boyun eğmek nasıl haklı gösterilebilir?**

Top bir kez daha Titocular'a geçti:

Yugoslavya'dan Bay J Vilfan, ülkesinin "bir Sovyetler Birliği'nin kolonisi - bir sömürgesi olma" fırsatı olduğunu, ancak teklifi reddettiğini ve "görünüşe göre Sovyetler Birliği'nin sadece **uydular ve sahipler açısından düşünebileceğini**", asla bağımsız devletler açısından düşünemeyeceğini" söyledi. '. (United States Information

Service, Information Bulletin of Yugoslav embassy in London, 10 June 1950)

“Görkemli”, dedi, kapitalizmin temsilcileri, **“Komünist meslektaşımızın” söylediği açık değil mi, Emperyalist olan Sovyetler Birliği ve emperyalizm emperyalist değil? ABD'nin Doğu'yla ticaret yapmasını yasaklayan bu saçmalık nedir? Sosyalist ülkelerin emperyalizmi tarafından boycot edilen zavallı küçük Yugoslavya'yı düşünün, ve bu düşündükçe gözleri gözyaşlarıyla dolar:**

Yugoslav temsilcisi, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinin aleyhine ağır ve inandırıcı suçlamalar yaptı ... Gerçek şu ki, küçük bir ülke kendisini en yakın komşularıyla ticaretten tamamen ve tek taraflı olarak kesilmiş olarak buluyor... (Mr Asher of the US delegation speaking after the Yugoslav Representative at UNO Economic Committee for Europe, reported in United States Information Service, 10 June 1950)

Tito - Truman **“Sovyet emperyalizmi” yalanı**, gerçeğin, tarihin gerçeklerinin, nasıl tam zıddıdır, VII. bölümde inceleyeceğiz.

Ve 1950'nin sonunda, Beşinci UNO Genel Kurulunda **aynı komedi devam etti**, sadece genel barış meselesinde değil, Kore'nin de somut meselesinde. Şimdi, **Titocular**, ABD emperyalizmi tarafından Churchill'in sevincine, **Güvenlik Konseyi sandalyesi ile ödüllendirildi**. Orada da Titocu'ların, Kore'deki Amerikan saldırganlıklarına verilen genel desteğine **vurgu ve 'prestij' eklemek için zaman zaman "çekimser"liğine izin verildi**. Bu konuda da iş bölümü vardı ve açıkça sağcı basın doğrudan Amerikan istilasını ve yasa dışı UNO kararını "aklar"ken, **Titocular sorunu çarpıtma** üzerinde, **Kore savaşının Sovyet Birliğinin** ve Komünist Enformasyon Bürosunun hatası olduğunu göstermeye yoğunlaştı.

Haziran 1951'in sonunda Sovyet'in önerileri Sayın Malik tarafından Kore'de ateşkes ve barış için ilan edildiğinde, **ABD hükümetine kabul edilmeme konusunda "danışmanlık" yapma girişimini özel olarak yapan Titocular oldu:**

İnisiyatifi ele alan, ve Amerikalıları Sovyet karşıtı bir uyanıklığın azaltılmasına karşı uyarayan Yugoslavlar oldu ... [onlar] Amerikalıları Kore meselesinde Sovyet tuzağına düşme tehlikesine karşı uyararak için çok ileri adımlar attılar. ABD'ye, bu **taviz vermeyen bir şekilde Rusya karşıtı** tavsiyenin, diğer Avrupa başkentlerinde nispeten nadir olduğu bildirilmektedir. (New York Herald Tribünü, 9 Temmuz 1951)

Gerçekten de, Titocular tarafından verilen bu tür "tavsiyeler" **sadece Syngman Rhee ve Chiang Kai-shek'ten geldi.**

UNO Beşinci Genel Kurulunun Siyasi Komitesi, Sovyet'lerin "savaş tehlikesini ortadan kaldırmak ve barışı ve ulusların güvenliğini güçlendirmek için beyanname" önerisini tartıştığında, **Kardelj önerileri kınadı ve karşı oy kullanacağını ilan etti.** İnsan hakları ihlali tartışıldığı zaman **Titocular İngiliz makamlarının Nijeryalı madencileri öldürmediğini,** Güney Afrika Birliği'nin Afrikanın ezici çoğunluğu nüfusuna yaptığı muameleyi, ABD'nin Negroes muamelesini **değil** - Macaristan, Bulgaristan ve Romanya yı kınadı. Titocular UNO Genel Sekreterliği'ne Trygve Lie nin yasa dışı yeniden seçilmesini desteklediler. Fakat hepsinden önemlisi, Kore üzerine ağırlıklarını koydular. **Sovyet temsilcisi,** Güvenlik Konseyi'nin 27 Haziran Kore'yle ilgili kararının **yasallığına itiraz ettiğinde,** Yugoslavya çekimser kaldı. Sovyet delegeleri **ABD'yi Kore'nin kasabalarını ve sivil nüfusunu bombalamayı bırakmaya çağırdıklarında, Yugoslavya çekimser kaldı.**

Titocu Dışişleri Bakanı Kardelj Kore'deki Amerikan saldırganlığında, Sovyetler Birliği ve Komünist Enformasyon Bürosunu suçladı.

ABD saldırganlığına karşı Mücadelenin Koreli halkın **bağımsızlık mücadelesi olmadığını ilan etti**, ancak:

... oradaki ulusun geniş çoğunluğunun kurtuluş umutları, burda da, **dünyanın pek çok yerinde olduğu gibi**, yabancı bir **hegemonistik politikanın amaçlarına hizmet etmek için** kötüye kullanılmıştır. Yugoslav halkı Kore deki olayları **SSCB öncülüğünde Kominform hükümetlerin aralıksız kuduz saldırgan kampanyasının** artık üçüncü yılında olduğumuz gerçeği ile karşılaştırmadan yapamaz. (Kardelj's speech on eve of departure from Belgrade to the General Assembly of UNO – Yugoslav Fortnightly, 15 September 1950)

Amerikan saldırganlığından, Amerikan askerlerinin Kore topraklarına toplu gönderilmesinden, Sovyet birliklerinin **Kore topraklarında hiç olmadığından bahsetmiyorum bile**, Truman'ı veya Churchill'i veya Chiang Kai-şek'i **rahatsız edebilecek bir tek söz yok**.

Aralık 1950'de, Belgrad'daki The Times muhabiri tarafından 'Yugoslav Halk Meclisi Dış İlişkiler Komitesi üyesi ve Mareşal Tito'nun yakın bir yardımcısı' olarak Vladimir Dedijer, Kore üzerine, Tito'nun 'Komünist' Partisi Merkez Komitesi yayın organı "**Komünist**" te **bir makale yayınladı**. Koreli halkın anlatılmamış acısına neden ne oldu? ABD uçaklarının durmadan bombalanmasının ve İngiliz ve ABD'nin Kore kasaba ve köylerinin savaş gemilerinin bombardımanının arkasında ne var? ABD, İngiliz, Türk, Siyam ve Filipin birlikleri **kendi topraklarında binlerce mil uzakta, Kore de neden Korelileri öldürdüler?** Bay Dedijer'in cevabı var:

Bay Dedijer Koredeki olayları Sovyetlerin dünyaya hükmetme isteklerinin bir göstergesi olarak görüyor...eğer buna başarıyla direnilecekse.... dünya işçileri dünyada **dünya egemenliği için yeni bir talip ortaya**

çıktığını anlamaları ve sözde Demokrasi ve barış güçlerini temsil eden Sovyetler Birliği hakkındaki yanılsamalardan kurtulmaları gerekir '...' **Sovyet bürokrasisinin temel görevi Çin devriminin gelişimini yavaşlatmak ve onun uluslararası durumunu zorlaştırmaktır ...** ' (Belgrad muhabirinden The Times, 27 Aralık 1950)

ABD politikası ile ilgili bir kelime bile yok. Tüm sözde-Marksist sloganlarıyla, **Dedijer'in makalesi**, New Times Herald Tribune'deki The Times editörlüğünü veya Walter Lippman'ın **makalelerini** ' **"kızılların" yazılarına benzetir** ve Jawaharlal Nehru'nun bildirimlerinin **tehlikeli bir devrimcininki gibi görünmesini sağlar**. Kore ile ilgili **Titocu yazıların ve konuşmaların** Hearst basınında **baş makalelerde yer almasının nedenleri merak edilebilir mi?**

Emperyalist Amerika'nın en sağcı haftalık dergilerinden birisi olan US News ve World Report, 28 Temmuz 1950'de ABD'nin Belgrad'daki üst düzey bir Yugoslav yetkilisi ile uzun bir röportaj yayınladı. Bu sayfalarda görünen 'röportaj', **Yugoslav hükümetinin üst düzey bir görevlisinin verdiği cevapları içeriyor. Hem sorular hem de cevaplar Tito Bakanlar Kurulu tarafından tartışıldı, bu nedenle burada ifade edilen görüşler Tito-Komünistlerin otoriter görüşlerini temsil ediyor.**

"Kore durumu hakkındaki yorumunuz nedir?" Sorusuna, 'üst düzey yetkili' aşağıdaki "resmi görüşü" verdi:

Kore'deki bu çatışma, **Ruslar'nın kamuflijıdır**. SSCB, Uzak Doğu'daki durumu karıştırmak ve karmaşıkleştirmek istiyor. **ABD ile Çin arasında bir savaşı kışkırtmak istiyor**. Bütün meselenin anahtarı budur ... Rusya'nın Kore'deki hareketi kaba saldırganlıktır. SSCB sadece Yugoslavya'ya karşı değil, aynı zamanda Avrupa'daki diğer ülkelere karşı saldırganlık planlıyor. **Tüm Avrupa'ya hakim olmak istiyor.**

ABD Haber ve Dünya Raporu neredeyse her hafta bir Batı Almanya, Japonya, Franco-İspanya ve Tito Yugoslavya'nın silahlandırılması çağrısını yapıyor. Bu sayın Tito'nun Yugoslavyası için Attlee nin İngiltere'sinden daha kritiktir. Şüphe edilebilir mi? Kasım 1950'de Truman'ın Tito Yugoslavya'sının **Amerika'nın "stratejik ve politik çıkarlarına" tam olarak uyum sağladığını beyan ettiğinden şüphe edilebilir mi?**

Kasım 1949'da, **Komünist Enformasyon Bürosu, Yugoslavya hakkındaki kararında şunları söyledi:**

... Tito nun - Ranković kliğinin emperyalizm doğrudan bir ajanı ve savaş kışkırtıcılarının suç ortaklarına dönüşmesi - Kardeljs, Djilases ve Bebler'in Amerikan gerici ile uluslararası politikanın hayati meselelerinde cephe oluşturdukları UNO'da Yugoslav Hükümeti emperyalist blokla hizalanması ile doruğuna ulaşmıştır.

Takip eden yıl, Titocuların Wall Street'in savaş politikasıyla, daha yakın ve daha açık bir şekilde aynılaşmasını getirdi.

1930'ların Troçkistleri gibi, sözde-devrimci sloganların örtüsü altında olan Titocular, Anti-Sovyetler, Anti- Komünist, Anti-ilerici iftiralarla, Tories'in açık propagandacılarına, basın mensuplarına ve sağcı sendika liderlerine, tamamlayan cinsde bir cephanelik sağlamıştır. Troçkistler gibi onların mirasçıları Titocular, Amerika Birleşik Devletleri ve kapitalist dünyadaki en pis, gerici ve savaş kışkırtıcıların ihtiyacı olan her şeyin karşılanması için sonsuz kopye tedarik ediyorlar.

III: Solu İçten Parçalama

Titocuların rolü, sol lafazanlıklar arkasına gizlenmiş durmaksızın devam eden sağ kanat propaganda ve konuşmaların, gerici basın ve radyo tarafından tüm dünyaya yeniden yansıtılarak ortaya çıkması ile sınırlı değildir. **Önceli olan Troçkistlerin ki gibi**, onların üçüncü rolleri, **işçi sınıfı ve ilerici hareketin kalbine sızmaya çalışmak, onu ispiyon etmek, karıştırmak, bölmek ve içeriden yıkmaktır. Açık gericiliğin açık atakları, gizli gericiliğin içeriden deşmesi ile tamamlanır.** İlerici ve devrimci hareket emekçilerin hüküm sürdüğü Sosyalizm ve Halk Demokrasisi ülkelerinde ve kapitalist ülke kitlelerinde ne kadar güçlenirse, **gericilik için en önemli şey Titocu gizli silahı olur.**

Alman Gestapo, Hitler'in yenilgisinden önceki son günlerde bile, **sol içinde gizli bir "enternasyonal"** ile geri dönüşün temelini atması gerekliliğini gördü. Zaten 28 Eylül 1944'te Chicago Daily News ve New York Post muhabiri Paul Ghali, İsviçre'den şunları bildirdi:

Fransız nüfusunun bu pislği **şimdi artık Troçki'nin geleneğinden gelen Bolşevik etkinliğiyle eğitiliyor ...** Enternasyonal Heinrich Himmler'in kişisel emirleri altında ... Onlar kendi vatandaşlarına, **bugünkü Sovyetin Lenin'in sadece orijinal ilkelerinin bir burjuva yozlaşmasını temsil ettiği** ve Bolşevik ideolojisine "sağlam" dönmenin **zamanı geldiğini söylemeleri isteniyor.** Bu "gerçek" Leninist grupların oluşumu, **Nazi mikropları tarafından aşırı derecede kirlenmiş bir Dördüncü Enternasyonal'i yaratmayı amaçlayan Himmler'in en son politikasıdır ...**

Gestapo'nun Himmler'inin ellerinden, ABD (FBI) Federal Soruşturma Bürosu'nun Hoover'inin ellerine geçen, **aynı "Nazi mikropları" ile aynı "aldatmaca"** Titocuların bugün temsil ettiği **aynı "platform"**. 5 Ocak 1951 tarihli US News ve World Report, '1951'de Büyük bir Savaş' olasılığını tartışıyor. Amerikan

emperyalizminin (*eldeki olanaklarını*) varlıklarını tartıyorlar. Amerika'nın diğer insanların dünyasını kavurma politikası olan atom bombasını tartışıyorlar. Ardından 'Mareşal Josip Broz Tito'nun sponsorluğundaki ulusal komünizmin türü olan Titoizm'e geldiler. **Bunu Sovyetler Birliği'ne karşı başka bir silah olarak görüyorlar. Tito tipi Komünistlerin** birçok ülkenin Komünist partileri içinde aktif olduklarını söylüyorlar. "Bütünüyle bir savaşta (**bunlar**) parti kontrolü için bir teklif yaparlar." ABD'nin bu gerici organı, emperyalizmin savaş zamanında özel kullanımında olacak olan, **emeğin ve dünyanın ilerici hareketinin içindeki beşinci kol olarak görülüyor.**

Doğu Avrupa Halk Demokrasilerinde Titocular komünist ve işçi partilerinin içinde Belgrad merkezi etrafında ajan ve gruplarını oluşturmaya çalıştılar ve çalışıyorlar. Rajk, Kostov ve Xoxe mahkemelerinde ortaya çıktığı gibi, Macaristan, Bulgaristan ve Arnavutluk'ta buna benzer çizgilerde girişimlerini gördük. **Bu faaliyetler hiçbir şekilde bu üç ülkeyle sınırlı kalmamıştır.**

Erken Ağustos 1950 yılında, Bükreş 'te, Belgrad'dan kontrollü ve aynı ay içinde 1944 yılında Romanya'nın Kızıl Ordu tarafından kurtuluş tarihinden kalma geniş bir casusluk grup ağı nı gösteren Titocular ın on iki ajanlarının mahkemesi gerçekleşti. Aynı ay içinde, **Titocu ajanları** Bratislava'daki eski Yugoslav Başkonsolos Yardımcısı Şefik Keviç başkanlığında, Prag'ta yargılandı.

Bu ağ da, Çekoslovakya'nın kurtuluşundan hemen sonra kurulmuştu. Titocular Polonya'da bir yer kazanmak için yoğun çaba sarf etmişlerdi.

Doğu Avrupa'da, **Titocular, yalnızca popüler örgütler içinde gizlenmiş eski ajanları ve gericileri işe almakla kalmayıp, aynı zamanda çarpık "Marksist" teorileri öne sürerek ilerici hareket içindeki dengesiz ve zayıf unsurları saflarına çekmeye çalışarak, Komünist partilerde ve aslında tüm ilerici harekette bir etki yaratmaya çalıştılar.**

Doğu Avrupa'da genel olarak ana platformları dar bir burjuva milliyetçiliği oldu. Yüzyıllar boyunca Balkan ve Doğu Avrupa halklarının en iyi unsurlarının ulusal baskıya karşı - Türk işgalcilere, eski Avusturya-Macaristan egemenliğine ve daha sonra Batı emperyalizmine karşı savaştığını biliyorlar. Ulusal azınlıklara zulmedildiğini biliyorlar ve **gericilik insanları ulusal kan davası ve nefret içinde, halkı halka karşı geliştirip teşvik ederek** iktidarlarını koruduğunu biliyorlar. Ama şimdi Halk Demokrasilerinde yeni bir dönem başladı. Sonunda gerçek bağımsızlık kazanıldı. Bir insanın bir başkası tarafından egemenliği sona erdi. Eski burjuva milliyetçiliğinin ekonomik ve politik temeli kaldırıldı ve Doğu Avrupa halkları arasındaki gerçek uluslararası dayanışma, dostluk ve işbirliğinin yanı sıra **yeni ve ilerici bir sosyalist vatanseverlik için ekonomik ve politik temel oluşturuldu**. Dahası, onların kurtuluşunu sağlayan Sovyetler Birliği ile yakın dostluk ve işbirliğiydi. Bu dostluk ve işbirliği onlara ekonomik açıdan güçlü bağımsız devletler kurmak ve yeni kazanılan ulusal egemenliklerini koruyabilmeleri için gerekli olan yardımı sağlıyor.

Titocular **insanların kafasında kalan eski milliyetçilik kalıntıları üzerine oynamayı umut ediyor**. Eski burjuva milliyetçiliği ve şovenizm bir gecede yok edilemez. Ve eski adil demokratik ulusal kurtuluş mücadelelerinin anıları bile, burjuva milliyetçileri tarafından, **güçlü ve durmaksızın bir ideolojik açıklama kampanyası yapılmazsa**, gerici bir şovenizme çarpıtılabilir.

Yani Titocular burjuva milliyetçiliğini Doğu Avrupa'da başlıca platform yapıyorlar. Yugoslav halklarının Macar, Rumen ve Arnavut **komşularına karşı nefretini kışkırtmaya çalışıyorlar**. Bulgar ve Yunan halklarına karşı **dar bir Makedon milliyetçiliğini teşvik etmeye** ve Tito Yugoslavya'sın da tümüyle Makedon bir gruplaşma vizyonunu ortaya koymaya çalışıyorlar. **Tüm eski milliyetçiler, Çetnikler ve Ustaşi, Büyük Sırlar ve milliyetçi Hırvatlar'ı hayata döndürüyorlar**. Her şeyden önce Doğu Avrupa

halklarının sol kanadında **dar bir milliyetçilik geliştirmeye** ve Sovyetler Birliği'ne karşı yönlendirmeye çalışıyorlar.

Halk Demokrasileri için ulusal egemenliği mümkün kılan ve mümkün kılmaya devam eden Sovyetler Birliği'dir, ancak Titocu çizgisi önce Halk Demokrasilerini SSCB ile dostluktan ayırmak ve sonra da **Sovyetler Birliği'ne karşı milliyetçi unsurları kışkırtmaktadır**. Tito Yugoslavyası **ABD emperyalizminin yarı sömürgesi haline gelirken**, Titocuların Doğu Avrupa'da asıl sloganı - "Sovyet emperyalizmine" karşı savaş. Bu gerçek tam olarak - Truman - Acheson ideolojik çizgisidir.

Bu bilgiyle, Batı gericiliği Tito'nun 'milliyetçiliği'ne haraç veriyor:

Milliyetçilik Doğu Avrupa'da hala etken bir güçtür ... Mareşal Tito'nun çöküşü onunla gizlice - ya da açıkça saflaşan milyonlarca insan için ağır bir darbe olacaktır ... (The Times editorial on 'Titoism in Eastern Europe', 20 June 1949)

Tito'nun hareketi bu umutlara can veriyor çünkü gücünü milliyetçilikten alıyor (Mr Eden in Daily Telegraph, 16 June 1949)

Rusya'nın Doğu Avrupa halkları arasında **milliyetçiliği ortadan kaldırma girişimlerine karşı** Mareşal Tito tarafından geliştirilen düşünce çizgisini teşvik etmek büyük önem taşıyor. (Hector McNeil in address to Canadian Clubs and UNA in Canada, quoted in The Times, 25 October 1949)

Halkların gündemindeki görevin sosyalizmi inşa etmek olduğu Doğu Avrupa'da; Halk Demokrasilerinin Sovyetler Birliği'nin yardımıyla ulusal egemenliğinin sağlandığı; Ülkelerinin ulusal kurtuluşu için tarih boyunca savaşmış olanların yaptığı fedakarlıkların ödüllendirildiği; **Titocuların platformu "milliyetçilik", yani burjuva milliyetçiliğidir**.

Titocuların bu rolünü, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki, özellikle Hindistan ve Afrika'daki ve Orta ve Uzak Doğu'daki rollerle karşılaştırmak çok ilginçtir. **Troçkist öncülleri gibi**, Titocu'lar da bu alanlarda özel öneme sahip bir rol oynamak için **efendileri tarafından görevlendirildi**.

Sömürge halkı, Sosyal-Demokrasi ile milli kurtuluş mücadelelerinden kolayca geri döndürülemez. Sömürge halklarının sömürülmesi emperyalist sömürücü ülkelerde Sosyal-Demokrasi için ekonomik bir temel sağlarken, sömürge ülkelerinde Sosyal-Demokrasi için buna uyan bir ekonomik temel yoktur. Bu nedenle **emperyalizm, sömürge ve bağımlı halkları anti-emperyalist mücadeleden uzaklaştırmak için yeni ideolojik silahlar aramak zorunda kaldı**.

Bu nedenle, ta 1930'larda burjuvazinin **Troçkist ajanları**, sadece Komünist partilerin içinde değil, var oldukları Sosyalist partilerin içinde ve **ulusal hareketlerin içinde de özel bir yıkıcı rol oynadı**. Halkların ateşli devrimci ruhunu kötüye kullanmak, Marksist grupların **teorik seviyelerinin düşük olduğu** ve ilerici **siyasal örgütlerin zayıf olduğu gerçeği** üzerine dayanarak, bir dizi sömürge ülkesinde, Troçkistler **aşırı solcu sloganlar arkasında anti-emperyalist cephenin geniş birliğini bozmaya**, öncüyü kitleden ayırmaya, ve sömürge ve **bağımlı halkların mücadelesini işçi sınıfının emperyalist ülkelerdeki mücadelesinden ayırmaya çalıştı**.

Devrimci hareket henüz böyle bir aşamaya ulaşmadığında, **sosyalizm için hemen mücadele çağrısında bulundular**, (Seylan, Hindistan, Kuzey Afrika'da) ki **faşizme karşı mücadeleleri emperyalizmin manevrası olarak damgaladılar**, ('beyaz emperyalizme karşı' vb.) burjuva milliyetçi sloganlarını öne sürerek, faşistlerin ellerine oynadılar. Bu yolla, Hint-Çin'deki, Seylan'daki, Kuzey Afrika'daki ve Endonezya'daki **anti-emperyalist mücadelelere büyük zarar**

verdiler. Japon gizli polisi ve Gestapo, sömürge topraklarında bu tür gruplaşmaların gelişmesi için büyük olanaklar sağladılar.

Bugün, **bu konuda da Troçki'nin bu önemli görevi (mantosu) Tito'nun omuzlarına düşüyor.** Ulusal kurtuluş hareketi, dev adımlar attı. Bütün geniş alanlar bağımsızlıklarını kazandı. İşçi sınıfı kurtuluş mücadelesinin liderliğine adım attı ya da adım atmakta. Birçok sömürge ve bağımlı ülkede güçlü Komünist partiler gelişti ya da gelişiyor. Bütün bu ülkelerde görev, ulusal bağımsızlık mücadelesi, emperyalizme karşı mücadeledir. **İşçi sınıfı, öncülüğü altında, ezici çoğunluğunun birliği oluşturma görevi ile karşı karşıyadır, işçi - köylüler, küçük burjuvazi ve ulusal burjuvazi - dış emperyalizme, feodal toprak ağalarına ve burjuvazinin o bölümüne - emperyalizme satan büyük ("bürokratik") burjuvaziye karşı.** Halkın demokratik yönetimi, sömürge ve bağımlı halkların uğraştığı Halk Demokrasisi yeni rejimi, **ilk aşamada** proletaryanın diktatörlüğü olmayacak. **Devrimin görevleri, ilk etapta anti-emperyalist, anti-feodaldir. (Bu ülkelerde) Devrim henüz sosyalist görevlere sahip değil.**

Peki, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki **Titocuların ana platformu nedir? "Hemen" sosyalizmi, "hemen" sosyalist devrimi vaaz etmek.** Halkı, devrimci mücadeledeki **temel aşamaları atlamaya çağırarak, proleter öncüleri kitlelerin çok ilerisine kadar çekmek (onlardan soyutlamak), onları geleneksel ajan provokatörler tarzında 'provoke etmek', onları çok ileri ve hızlı öne çıkartmak ve böylece emperyalizm tarafından baskı altına alınmasına ve parçalanmaya açık (korumasız) bırakmak. Marksist anlayışın seviyesi henüz yüksek olmadığı her yerde** Titocular halkları ve devrimci gruplaşmaları **"hızlı" görünen, "ultra devrimci" sloganlarla kafalarını karıştırmaya çalışıyorlar.** Halkın yoğun devrimci coşkusundan, mücadele ye ve fedakarlık yapmaya hazırlıklarından yararlanmak (onu kullanmak için), tahrif etmek, bölmek ve anti-emperyalist mücadeleyi parçalamak ve halkların

ulusal bağımsızlık için arzularını kör burjuva milliyetçiliği içine dönüştürmek için uğraşırlar.

Bu yüzden Titocular **sömürge halklarla iletişime geçme çabalarında özellikle aktiftirler**. Daha 1945-1946 da, Kardelj nin, uluslararası ilişkiler uzmanı olarak poz vererek neden sömürgelerin üzerine özel bir çalışma yapmasının, neden emperyalist ülkelerdeki Yugoslav elçiliklerinin devrimci örgütlerle bağlantı kurup, sömürgelerdeki mücadele hakkında bilgiler sorduğu, neden Yugoslav Dışişleri Bakanlığı'nın sömürgecilik sorunları ile ilgilenen özel bir bölümü olduğu ve sömürge dünyasında ve özellikle sol örgütlerin yayınlarında her türlü yayını istemelerinin **nedeni şimdi açıktır**. Bu nedenle Titocular savaş sonrası dönemde sömürgeci devrimci liderleri Belgrad'a davet etmek için her yolu denedi. Bu nedenle, İngiltere, Belçika, Fransa, Hollanda, vb. deki Yugoslav elçiliklerinin, Yugoslavya'yı ziyaret etmelerini teşvik etmek amacıyla **bu ülkelerdeki sömürge öğrencileriyle iletişime geçmek için özel bir görevi var**. Ve bu yüzden sömürge halklarının Sovyetler Birliği ve halk demokrasileri ile en ufak bir temasta bulunmasından alarma geçen **Emperyalistler, onları Tito Yugoslavya ile temasa teşvik ettirmek için her yolu deniyorlar**.

Titocular Hindistan üzerine özel bir çaba harcadılar. Hint Komünist hareketine Belgrad'ın dünya devrimci hareketinin yeni merkezi olduğunu bildirmeye çalıştılar. Hintli devrimciler ile İngiliz ve diğer Komünist partiler arasında kötü niyetli iradeyi yaymaya çalıştılar. Önde gelen Titocu Dedijer dahil olmak üzere, temsilcilerini, Hint Komünist Partisi İkinci Kongresi'ne katılmak üzere gönderdiler. Onlar hem kamuya açık, hem kayıt dışı **Kardelj tarafından**, 'ulusal kurtuluş mücadelesi ile Sosyalist devrimi iç içe' teorisi, **Marksist teorinin yeni gelişmesi olarak ileri sürüldü**. Onlar Kardelj in Komünist Bilgi Bürosu'nun ilk toplantısına raporunu Hindistan'daki gelişime temel olarak durmadan alıntılıdılar. Vurguladıkları noktalar şunlardı:

Ulusal kurtuluş ayaklanmasının gelişiminin ve halkın **Yugoslavya'daki iktidarının**, ulusal bir kurtuluş savaşının işçi sınıfının öncülüğü altındaki demokratik halk devrimi ile daha yüksek Sosyalist biçim içine gelişmesi çabasıyla bağlanmasıyla ilgili olarak, **özel bir örnek teşkil ettiği söylenebilir.** ... Halkın demokratik devriminin gelişme süreci, günümüzde hakim olan sosyalist biçimlerle iç içe geçti. (Kardelj's report to Communist Information Bureau, August 1947, reprinted in Indian Communist, January 1948)

Bu ne anlama geliyordu? Bu, Titocu'ların tüm etkilerini, Hintli devrimcileri kaçınılmaz bir şekilde anti-emperyalist Hint halklarının birliğini bozacak, öncüyü halk kitesinden ayıracak, öncül kesimi tecrit edecek, işçi sınıfını ve onu baskıya ve zulme açacak olan sol eylemcilik yönünde ikna etmek için kullandığı demektir.

Titocuların ileri sürdüğü politika, Nisan 1951'de yayınlanan Hindistan Komünist Partisi'nin Taslak Programında belirtildiği gibi, Hindistan devrimci hareketi için doğru olan yolla direkt olarak **çelişki içindeydi.**

Titocular aynı zamanda Seylan Komünist Partisi içinde bir nüfuz kazanmaya çalıştı. Burada, Seylan'ın Troçkist gruplarıyla temas geçtiler ve onlara Sovyet karşıtı iftiralar sağladılar, ancak Seylan Komünistleri onların rollerini ortaya çıkardılar ve **Titocu propagandacıları tamamıyla yenilgiye uğrattılar.** Batıda okuyan Afrikalı öğrenciler aracılığıyla Afrika Marksistleri ve Afrika ulusal hareketi ile **bağlantı kurmak için özel çaba sarf ettiler;** ve aynı şekilde **Vietnamlı öğrencilerle.** Yugoslav Haber Ajansı raporlarının sömürge hareketlerine gönderilmesi için **özel radyo alıcı setleri teklif ettiler.** Sovyetler karşıtı, burjuva milliyetçi çizgisine Çin'in desteğini kazanma ve yurt dışındaki Çinli öğrencilerle iletişim kurma konusunda çaresiz ama çok boş girişimlerde bulundular. **Teşhir edilene kadar** sömürge insanlarla iletişim kurmak ve beyin yıkamak için uluslararası demokratik örgütler, Uluslararası Öğrenciler Birliği,

Dünya Sendikalar Federasyonu, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, vb. konularını kullanmaya çalıştılar.

Bu nedenle, **Batı emperyalizmi için Titocular**, anti-emperyalist mücadelenin engellenmesi için özel öneme sahip bir silahtı. Böylece emperyalistler, sömürgelerde ve bağımlı ülkelerde yeni "ulusal Komünist" gruplaşmayı hayal ettiler:

Güneydoğu Asya'daki Komünist tehlike, Colombo'da toplandıklarında Commonwealth Bakanlar Konferansı'nın önündeki **ana sorun olacak ...**

Komünizm, bugün Güneydoğu Asya'da belki de en güçlü güç olan yeni milliyetçilikle hesaplaşmakta zorluklarla karşılaştı.

Gerçekten de, yeni bir Komünist hayvanın nihayetinde dünyanın bu bölgesinden çıkabileceği inancına dair bazı kanıtlar var. Mesela bir süre Seylan'da güçlü bir Troçkist hareket vardı. Burma'da Komünistler iki gruba ayrıldı ...

Tito, Moskova'ya başarıyla meydan okumadan önce bile Güney Doğu Asya'da Ulusal Komünizm vardı. Bunun ne gibi bir etkisi olabileceğini söylemek için henüz çok erken, ancak en azından Tito'nun hayatta kalması sadece muhalif grupları teşvik edici olabilir. (Observer, 25 December 1949)

Dışişleri Bakanlığı, Delhi'deki Yugoslav meşruiyetinin ana merkez olduğu bağımlı devletler dünyasında Tito Yugoslav açıklamaları ağını genişletmek için her türlü çabayı sarfetti ve uyguladı. Daily Telegraph'ın **Yeni Delhi muhabiri 1950'nin başlarında ABD hükümeti nin Asya'da Titocu misyonlarının kurulmasını teşvik edeceğini bildirdi**. Belçika dergisi Libre Belgique (14 Ocak 1950) şunları yazdı:

Washington, Asya devletlerine karşı gelecekteki eylemlerinde iki faktöre güveniyor - **milliyetçilik ve Tito tipi milli komünizm**. Amerikalı uzmanlar, bu son formülün

ABD'nin bu ülkelere vermeyi planladığı yardımla mükemmel bir şekilde **uyumlu olacağına ikna oldu**. Bu tür bir Amerikan faaliyeti anti-Stalinist Komünist gruplaşmaları destekleyen ve Hükümet partileriyle bu grupların ortak bir bloğunu oluşturmaya çalışan **Amerikan ajanlarının olduğu Burma'da zaten başladı**. Eğer bu çalışma bir başarı ile taçlandırılırsa, ABD, esas görevi Sovyet yanlısı unsurların eylemlerini kontrol etmek olan temel bir merkezin kurulmasını öngörecektir kadar ileri gidebilir.

1951 başlarında, Amerikalılar Endonezya'da bir Yugoslav elçiliği kurulması için baskı yapıyorlardı.

Bundan daha net ne olabilir? Asya'da ve sömürge ve bağımlı dünyada, **Komünizm ile mücadele etmek için emperyalizmin** (a) milliyetçi ve (b) **devrimci gibi görünen**, ancak asıl amacı Komünist ve Sovyet karşıtı olacak **bir araca ihtiyacı var**. Anti-emperyalist ifadelerle **süslenmiş emperyalist bir çizgiye ihtiyaçları var**. Cevap Tito ve Titocular.

Titocuların faaliyeti, Halk Demokrasileri ile **sömürge ve bağımlı ülkelerle sınırlı değildir**. Emperyalist idaresi altında, bir şekilde veya başka bir şekilde, **Titocuların yerli gericilerin yanında çalışmadığı pek bir ülke yoktur** - bazen Komünist partilerin **içindeki gizli ajanlar olarak**, bazen daha açık bir şekilde Sosyalist veya milliyetçi örgütlerde, **bazen Troçkist gruplarda** her zaman birliğe ve işçi sınıfının ve **emekcilerin çıkarlarına karşı**.

Batı Almanya'da Komünist Parti içinde **bir süre gizli çalışma yürütmeye uğraştılar**. Teşhir edildiklerinde, Batılı işgal güçlerinin tüm yardımı ve teşviki ile şovenist çizgide **sahte** bir 'Komünist Parti' oluşturmaya geçtiler. Sözde 'Bağımsız Alman Komünist Partisi' 23 Temmuz 1950'de Düsseldorf'ta bir Titocu olan, geçenlerde Komünist Parti'den ihraç edilen Schappe öncülüğünde kuruldu. Batı Almanya'daki Manchester Guardian muhabiri şunları yazdı (24 Temmuz 1950):

Herr Schappe a göre, Almanya'daki Titoist bölünme üç ana nedenlerinden kaynaklanıyordu. O ve takipçileri, Oder - Neisse çizgisini kabul etmeyi reddediyorlar ... Ayrıca yabancı bir ülkenin siyasi direktiflerini kabul etmeyi reddediyorlar - Sovyet Rusya (nın) ...

Herr Schappe, partisinin 'Bağımsız İşçi Partisi' unvanını alacağını söyledi. Sosyal-Demokratlarla ortak bir dava haline dönüştürmek için hazır olacak, ancak daha radikal sosyal reformu savunacaktı ...

Titoizm bu yeni parti için bir model ... Partinin Sovyet Bölgesi'ndeki Sosyalist Birlik Partisi ile birçok bağlantısı var, ancak doğal olarak onların 'kesinlikle yeraltı' temelinde olmasını muhafaza eder.

Gizlice düzenlenen konferansı New York Herald Tribünü muhabirine bildiren Herr Schappe, partisinin '**Rusya'nın "savaş esirleri politikasını kınadığını"**' söyledi.

Emperyalistlerin Batı Almanya'da neye ihtiyacı vardı? İşçiler arasında, etkisi zayıflayan sağcı Sosyal-Demokrat liderlerin faaliyetlerini tamamlayacak bir şey istediler, **soldan konuşacak**, ancak Potsdam anlaşmasına ve **Sovyetler Birliği'ne karşı** milliyetçi bir çizgiye sahip olacaktı; Doğu Bölgesi Sosyalist Birlik Partisi içindeki casusluk faaliyetinin temeli. **İşte emperyalist gözlemlere sevinç gözyaşları** getirebilecek 'yeni bir Komünizm' türü:

Batı Avrupa'da Moskova'nın kontrolündeki bir hareketle savaşan, gerçekten güçlü ve bağımsız bir Komünizmin uzun vadeli olanakları, Batı Müttefik yetkililerinin zihninde her türlü **mutlu siyasi vizyonu harekete geçiriyor**. (New York Herald Tribune, Bonn muhabiri, 4 Ağustos 1950)

Fransa'da, Titocular ilk önce Komünist Parti'nin içinde bir yer bulmaya çalıştılar, ancak hızla teşhir edildiler. Fransa'daki Yugoslav göçmen nüfusu arasında özel bir etkinlik yürüttüler, ancak başarılı olamadılar. Sosyal-Demokrasinin feci şekilde tehlikeye atılmasıyla, 1951'de 'bağımsız', '**üçüncü güç**' bir parti kurmaya

çalışıyorlardı. **Tanınmış Troçkist Jean Rous** ve Sosyalist Parti eski sekreter yardımcısı Yves Dechezelles tarafından kurulan, kendisini 'Bağımsız Sosyalist Sol' olarak nitelendirdi ve hem Sosyal-Demokrasinin hem de Stalinist Komünizminin yerini alacak 'demokratik Sosyalizm'in duruşunda olduğunu ile sürdü. 'Sosyalist ve Demokratik Eylem Koordinasyon Merkezi' ile işbirliği yapıyor. Ateşli Titocu propagandacı ve Tito Yugoslavya'sında turist olan Louis Dalmas, önde gelen bir üyesi.

İtalya'da da Titocular ilk önce Komünist Partiye girmeye çalıştı. Sonra dikkatlerini Nenni Sosyalist Partisine çevirdiler, bir kez daha başarılı olamadılar. Özellikle de, Gasperi hükümetine baskıcı eylem için çok ihtiyaç duyulan bahaneyi sağlayacak **provokatif siyasi gösteri biçimleri** çağrısı yapmakta oldukça hevesliydi. İtalya'daki Yugoslav Büyükelçiliği büyük miktarda propaganda ortaya koydu. Rüşvet, delegasyonları çekmek için özgürce kullandı. İtalya Komünist Partisi'nin iki üyesi Titolarla olan temaslarını sürdürdüğü için kovuldu. Haberin yayınlanmasından sonra yerel polis (carabinieri) şefi onları tebrik etmek ve onlara tam desteğini vermek için çağırdı. Bu, Titocu ların asıl rolünü çok çabuk görmelerini sağladı.

Titocular, İspanya cumhuriyeti sürgünleri arasında, Cumhuriyetçi hareketi bölmeye ve şaşırtmaya çalışıyorlardı. Titocular, Fransız hükümeti tarafından yakın zamanda yapılan Fransa'daki İspanyol Cumhuriyetçilerinin toplu tutuklamalarına yol açan 'bilgi (*muhbir*)' kaynaklarından biriydi. Franco bile şimdi Tito cuların kullanımını gördü. Flanlange organı Arlange, 1951'de '**Tito gerçek bir Komünist değil diye yazarken**, Franco organı Heraldo de Aragon; '**Batı dünyası için Tito'nun Marksist olarak adlandırılmaya devam etmesi uygundur**' diye açıkladı.

İngiltere'deki Titocuların çalışmaları daha sonraki bir bölümde ele alınacaktır.

Titocuların sol hareketine içeriden sızma, gözetleme ve yıkma çabaları nasıl özetlenebilir? Titocu grupları için bütün ülkelerde hangi yöntemler yaygındır?

Titocular, ilk etapta, denenmiş Komünist partilerin içine sızma, içlerinde gizli gruplar oluşturmak için, bu partileri, kapitalizmin insafına bırakacak **çarpık 'Marksist' teori geliştirmek**. Ama Enferyasyon Bürosu nun Haziran 1948' kararından ve Rajk ve Kostov mahkeme davasında ortaya daha net açığa çıkmasından sonra, Titocular ın rolü teşhir edildi, ve Komünist partiler içinde gizli gruplarını korumak için çabaları, şüphesizki devam etti, genel olarak, teşhir olmadan önce onların etkisi altında kalan samimi Komünistler nasıl yanlış yönlendirildiklerini görürken, **Titocular, Komünist örgütlerden kovuldu.**

Yani bugün dünya komünist hareketinde bir bölünme amaçlarını gerçekleştirmede başarısız olan Titocular, işlerine Sosyal Demokrat ve milliyetçi örgütler içinde, ve 1930'ların sayısız Troçkist - 'Bolşevik-Leninist', 'Leninist-Enternasyonalist', 'milli-Komünist' vs,vs- gibi küçük grupcuklarını anımsatan, "bağımsız" "sosyalist" küçük hizipci grupcuklar oluşturma yollarıyla devam etmek gayretindeler - hepsi **çinde buldukları polislin yardımıyla** işçi sınıfını ve popüler birliği bozmaya çalışmak.

Bu Titocu gruplarının ideolojisi nedir? **İdeoloji yok**, Titocu gruplarında **ilke yok**. Ülkeden ülkeye, mekandan mekana, zaman zaman, sloganlar değişir, durumda ya da sınıf güçlerinin bir ilişkisinde olan **değişimlere göre değil**, ama ilerici hareket içinde, kapitalizme nasıl yardım edileceğinin **uygunluğuna göre değişir**. İşçi sınıfının çıkarlarına karşı olan ne ise, Anti-Sovyet, Anti-komünizm olan ne ise, işçi sınıfının birliğine karşı, barışa karşı olan ne ise, **iddialı ultra-devrimci sözde-Marksist** dilde anın sloganı olarak, **ona hizmet edilir**. Titocular için, onlardan önceki **Troçkistler de olduğu gibi, ortak olan tek şey, tamamen ilke yoksunluğudur.**

Doğu Avrupa Halk Demokrasilerinde, belirli bir burjuva milliyetçiliği, ilerici unsurların bile kafasında yaşamına devam eder; bu nedenle, bu ÷lkelerde burjuva milliyetçiliği Titocu ' programının ' önemli bir parçası haline geldi. Bu ÷lkelerde, 1947-49 döneminde, temel ilerici görevler Sosyalizme yürüyüşü ilerletmek, **işçi sınıfının lider pozisyonu için mücadele etmek**, işçi sınıfının işçi köylü ittifakını güçlendirmek, Kulakları izole etmek ve kısıtlamak, emekçi halkı sınıf savaşını yoğunlaştırmaya hazırlamak, Komünist ve işçi partilerinin lider rolünü güçlendirmektir. Yani Titocular, açıkça ve gizlice, **bunun tersini öğretti**. 'Leninizm de "yeni gelişmeler" olarak adlandırdıkları şeyi geliştirdiler, Lenin'in öğretisinin tersini öğrettiler - işçi sınıfının öncü rolünü reddettiler, köylülük arasında ayırım yapma gerekliliğini reddettiler, Komünist Partiyi gizleme ihtiyacını ve onu Halk Cephesi içinde çözme gereğini öğrettiler, sınıf mücadelesinin öleceğini öğrettiler. Sosyalizm mücadelesi gündemdeyken, Titocular milliyetçiliği vaaz ettiler. Sosyalizm ancak SSCB'nin yardım ve dostluğuyla inşa edilebildiğinde, Titocular Sovyetler Birliği'ne düşmanlık vaaz ettiler.

Ama sömürge ÷lkelerinde sloganlarını değiştirdiler. Bu ÷lkelerde, devrimci mücadele, bu aşamada emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelenin temel görevleri arasındaydı. Sosyalizm için verilen mücadelenin **gündeme gelmesinden önce**, daha fazla mücadele dönemleri ve daha ileri mücadele aşamaları gerekliydi; bu nedenle **burada Titocular**, "ulusal kurtuluş mücadelesinin sosyalizm mücadelesiyle iç içe geçmesi" şeklinde sosyalizm vaazi verdiler. **Ulusal bir kurtuluşun ana acil görev olduğu yerlerde**, Titocular '**Sosyalizm'i vaaz ediyor**. Fakat bir sonraki, **Sosyalizme ilerleme görevinin olduğu yerde**, **Titocular 'milliyetçiliği 'vaaz ediyorlar**. **Burada** devrimci ilerlemeyi engellemeye çalışıyorlar, **orada** devrimci hareketi yıkmak için, hareketi bölme ve öncüyü kitleden koparma ve yok etmeğe mahkum olan **provokatif solcu sloganlar geliştiriyorlar**. Her yerde emperyalizme yardım ediyorlar.

Bu nedenle, **Troçkist öncülleri gibi**, ve çoğu durumda safların oluştuğu eski Troçkistlerle birlikte, hiç bir ilkeleri yok, **yalnızca bir bakış açısı var; işçi sınıfına ve Sosyalizm'e düşmanlık.**

Vaaz ettikleri 'Marksizm' **sadece 'polis Marksizmi'**, 'MI5 Marksizmi' olarak tanımlanabilir. Emperyalizmin amaçlarını **sözde-Marksist bir jargonda ifade etmekten ibarettir.**

Bir platformları, bir amaçları var mıydı? Evet. **Bu onların efendilerinin amacı** - kapitalizmin restorasyonu, Amerikan emperyalizmine tabi olma, Sosyalizm ve Halk Demokrasisi topraklarına karşı savaş.

Fakat bu Titocuların iç halkasının platformu, ve destekçileri tarafından bilinmesini göze alamadılar. Bu nedenle, **Sovyetler Birliği'ndeki Troçkist komplocuları ile birliktelerdi.** Kendi önde gelen destekçilerine bile platformlarını tanıtmaya cesaret edemediler:

Doğal olarak Troçkistler, böyle bir platformu halktan, işçi sınıfından gizlemekten başka bir şey yapamazlardı. Ve bunu sadece işçi sınıfından değil, aynı zamanda bir bütün olarak Troçkistlerden ve sadece Troçkist taraftarlardan değil, **otuz veya kırk kişilik küçük bir avuçtan oluşan Troçkistlerin önde gelen grubundan bile sakladılar.** . Radek ve Pyatakov, Troçki'den bu platformun karakteri hakkında bilgi vermek için, otuz veya kırk kişilik küçük bir Troçkist konferans çağırısı için izin istediğinde, Troçki, platformun gerçek doğası hakkında konuşmanın Küçük bir Troçkist grubu olsa bile, böyle bir 'operasyon' bölünmeye neden olabileceği için uygun olmadığını söyleyerek onları yasakladı. (Stalin, CPSU Genel Sekreteri Plenum Raporu (B), 3 Mart 1937)

Aynı şekilde Tito, Kardelj, Rankovic, Djilasın **gerçek platformu** onların en yakın suç ortaklarını oluşturan içteki halka, emperyalizmin ajanları hariç **herkesten gizlendi.**

Daha geniş çalışanlarının desteğini muhafaza etmek, henüz onların oyunlarını görmemiş olan samimi işçileri ve müttefiklerini denemek ve kafalarını karıştırmak ve bölmek için, Titocular, Troçkistler gibi, ilkesizce, o an için yararlı olduğunu düşündükleri lafları birleştirerek ileri sürdüler.

Bütün eski Troçkist sloganlar tekrarlanır; 'Stalin Leninizm'den ayrıldı', 'Sovyetler Birliği bir bürokrasidir', 'Komünist partiler Sovyet dış politikasının aracıdır'.

Djilas, Pijade, Kardelj, Rankovic ve Tito da, **Hitler'in Almanca'sında çevrilen ve Gestapo'nun yardımı ile yayılan Troçki'nin eserlerinden** çıkartmadıkları hiçbir şey yoktur. Ancak Titocular, emek ve ilerici hareketin büyük bölümlerinin Troçkistlerin rolünü bilmediği ya da unuttuğu gerçeği üzerine (*dayandılar*) ticaret yaptılar.

Stalin, yukarıda belirtilen konuşmasında, 1930'larda **Troçkizmin işçi sınıfı içinde bir eğilim olmaktan çıktığını gösterdi:**

Troçkizm, işçi sınıfı içinde siyasi bir eğilim olmaktan çıkmıştır ... işçi sınıfı içindeki yedi - sekiz yıl önceki siyasi eğilimden, yabancı devletlerin istihbarat servislerinin talimatıyla hareket eden, çılgınca ve ilkesiz bir yıkıcı, saptırıcı, casus ve katil çetesine dönüşmüştür. (Stalin, CPSU Genel Sekreteri Plenum Raporu (B), 3 Mart 1937)

Titocular bugün böylesine **'ilkesiz bir çete'** dir . Sadece bir iç halka tarafından bilinen platformları, kapitalizmin restorasyonu veya devamı, ABD emperyalizminin dünya egemenliği, Sovyetler Birliği ve Halk Demokrasileri'ne karşı savaşımdır. Anlık sloganları, karmaşaya, bölünmeye, bozulmaya ve **işçi sınıfının ve emekçilerin çıkarlarına olan her şeye karşı yöneltmiş sahte sol ifadelerdir.**

Rajk bunu netleştirdi. Duruşması sürecinde Mahkeme Başkanı sordu:

'Sen Troçkist bir politika izlediğini söylüyorsun. Bu grubun bakış açısı neydi? '

Rajk cevapladı:

Özünü birkaç kelimeyle özetleyebilirim: **Devrimci işçi sınıfı hareketinin çıkarına olan her şeyin reddi ve yıkımı olduğunu**, siyasi temelde **bütün ilkelerden yoksun kaldığını** söyleyerek. (Rajk's evidence, Verbatim Report of Rajk Trial, p 39)

Bu nedenle, bugün dünyadaki ilerici hareket içinde Titocular, savaşlar arasındaki halefleri oldukları **Troçkistlerle aynı üç rolü izlemekteler:**

- 1) Emperyalizmin savaş planlarının **bir aracı olarak.**
- 2) 'Sol söylemler' arkasında, Anti-Komünist, Anti-Sovyet, anti-ilerici **bir iftiracılar cephaneliği olarak.**
- 3) Komünist ve ilerici örgütlere ve hareketlere sızmak, onları ajanca gözetlemek, kafalarını karıştırmak ve içeriden yıkmak için, **emperyalizmin bir silahı olarak.**

James Klugmann
From Trotsky to Tito

Çeviri
Erdoğan A

from

Trotsky

to

Tito

by James Klugmann

SEVEN & SIXPENCE